

SECCIÓ LITERÀRIA

En Mateu Obrador y Bennassar

Aquest savi lulista y estimadíssim amic nostre nasqué a Felanitx (Mallorca) en 1853. Llicenciat a Barcelona en Filosofia y Lletres, se donà tot seguit a conèixer per la seva col·laboració en la *Revista Balear* (1872-74) y *Museo Balear* (1875-77, 1884-88) principalment, demostrant tot d'una la pulcritut y bon gust, que foren la caracterisació de la seva producció literària.

Trobantse a Venècia en 1899 una llarga temporada, emprengué l'estudi dels codis lulians de la Biblioteca de Sant March, del que'n publicà un catàlech (*Boletín de la Sociedad Arqueológica luliana*, VIII, 301) que fou la seva confirmació com a lulista. En 1900 entrà a formar part de la *Comissió Editora dels textos lulians* de Palma de Mallorca, y es consagrà a terminar primer de tot els volums que D. Geroni Rosselló havia deixat inacabats. En 1901 aparegué el *Libre del Gentil e los tres savis*, ab pròlech y glosari de l'Obrador. An ell se deuen també les notes bibliogràfiques de l'*Arbre de Filosofia d'Amor* (1901) y del *Felix de les Maravelles* (1903). En 1904 publicà la seva exquisida edició del *Libre de Amich e Amat*, ab proemi, notes y glosari, y en 1905 el seu Estudi sobre les *Doctrines sociològiques de Mestre Ramon Lull*.

El mateix any llegia en l'Ateneu Barcelonès la seva hermosa conferència *La nostra arqueologia literària*, impresa a Palma, on exposa un plan de publicacions dels nostres antics textos. Consagrat a l'edició dels de Mestre Ramon, en 1906 pogué treure a llum el primer volum de la nova serie *Obres de Ramon Lull*, que conté la *Doctrina pueril* (de la que'n feu una edició en petit format), el *Llibre de Cavalleria*, el de *Clerècia* y l'*Art de confessió*. Dos anys després apareixia el 1er dels 7 volums de que havia de constar l'edició del immens *Libre de Contemplació*. Tots aquests llibres porten erudites notes bibliogràfiques y crítiques y hermosos pròlechs de l'Obrador, escrits en aquella saborosa prosa seva plena de simpatia.

A l'estiu de 1908 marxà comissionat per l'INSTITUT D'ESTUDIS CATALANS a les biblioteques de Munich y Milà a estudiar els seus rics fons lulians. Els profitosos resultats de aquesta missió, poden veure's en la *Crònica* del passat ANUARI. De tornada del seu viatge, treballant en l'impressió del segon volum del *Libre de Contemplació* va caure malalt d'una de les afeccions que feia anys l'amenaçava, y que no'l va deixar més.

Morí el 22 de maig de 1909 deixant desconsolats els seus amichs y orfe de la seva insubstituïble direcció l'empresa magna de l'edició luliana, a la que havia consagrades les hores millors y més felisses de la seva vida.

Filologia catalana: 1909-10 (*)

L'estudi dels dialectes catalans té'l seu primer treballador ab Mossèn Antoni M.ª Alcover, que diferents vegades ha recorregut tot el domini català, estudiant les variants y preparant l'ambient per la seva obra del Diccionari. Una serie de materials recollits en aquestes escursions els ha publicat en una crítica a l'article *Katalanisch* del *Grundriss der rom. Philologie* ab l'encapçalament *El català davant dels filòlegs estrangers. Una mica de Dialectologia catalana* (1). Aquesta crítica de l'article de Morel-Fatio-Saroihandy es el primer *Esquisse* de Dialectologia catalana. Aporta molt material nou fent conèixer una serie de fenòmens típics del català y senyala l'extensió geogràfica de cada un d'aquets fenòmens. El treball, en algunes parts potser un poch faltat de mètode, cosa que s'explica molt bé si's té en compte la formació rescent y particular de Mossèn Alcover en els estudis de filologia, pero plè de material que ha d'esser la base de nous estudis sobre dialectes catalans, ens es sumament instructiu.

Al parlar de la caracterisació del català (pág. 199 s.) nega que ls plurals en *os* y la primera persona del present d'indicatiu siguin d'influència castellana, com va demostrar en les *Questions de llengua y Literatura* (2); Meyer-Lübke, com se diu en altra part d'aquesta crònica, creu també que la *-o* de la primera persona es d'influència castellana.

(*) Per falta de caràcters fonètics en cursiva, els exemples que'n contenen van de rodó.

(1) *Bolletí del Diccionari de la Llengua Catalana*. IV, 194-304.

(2) *Bolletí del Diccionari*, I, 426-433.